

СВІТОВИЙ ДОСВІД ПРОЕКТУВАННЯ АКВАПАРКІВ

Ковальський В.П., к.т.н., доц., Новікова О.В.

Мета роботи: визначити основи формування архітектури водно-розважальних комплексів (ВРК) і розглянути подальші перспективи їх розвитку. До містобудівних особливостей формування та розташування аквапарків у сучасних умовах відноситься їх поліфункціональність і можливість кооперування з різними за функціональним навантаженням типами споруд. ВРК розташовують у місцях з теплим кліматом, в яких існує підключення до інженерних мереж, наявна необхідна будівельна база та розвинуто транспортну інфраструктуру, або за тих самих умов — на туристичних маршрутах, які становлять значний інтерес, або за наявності незвичного, естетично колоритного рельєфу.

Наявність містобудівних та об'ємно-розпланувальних особливостей формування ВРК дозволила привести класифікацію цього типу громадських закладів з точки зору їх розміщення у міській та позаміській зоні. Обґрунтовано класифікацію ВРК шістьма типами: за розташуванням, за просторовим рішенням, за терміном функціонування, за місткістю, за особливостями функціонування та за асортиментом послуг.

Базовими принципами формування ВРК слід вважати:

- комплексність організації структури;
- відповідність функціонально-розпланувальних рішень кліматичним умовам;
- трансформативність конструкцій та універсальність внутрішнього простору.

Висновок: встановлено, що аквапарки є поліфункціональними водно-розважальними спорудами, які класифікують за різними ознаками, тому основною конкурентною перевагою аквапарку як місця дозвілля є те, що аквапарк – це гармонійне поєднання природи і техніки, це комбінація різних стихій у одному місці. ВРК може функціонувати як і структурі міського середовища так і позаміською територією.